

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1468/2016
19.01.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћено бављење одређеном делатношћу из члана 353. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Жељка Грбовића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду К ПоЗ 4/2015 од 08.08.2016. године и К ПоЗ 4/2015-Кв 3154/16 од 17.10.2016. године, у седници већа одржаној 19.01.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па се УКИДАЈУ правноснажна решења Вишег суда у Београду КПоЗ 4/15 од 08.08.2016. године и К ПоЗ 4/2015-Кв 3154/16 од 17.10.2016. године и предмет враћа Вишем суду у Београду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду, К ПоЗ 4/15 од 08.06.2016. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен захтев браниоца адвоката Жељка Грбовића, за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА, у износу од 210.750,00 динара, а ставом другим изреке решења наложено је рачуноводству Вишег суда у Београду да браниоцу адвокату Жељку Грбовићу, наведени износ исплати на означени текући рачун. Ставом трећим изреке првостепеног решења одбијен је као неоснован захтев браниоца адвоката Жељка Грбовића за накнаду трошкова кривичног поступка окривљеног АА преко досуђеног износа од 210.750,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду К ПоЗ 4/15-Кв 3154/16 од 17.10.2016. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Грбовић, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијана решења укине или преиначи и браниоцу окривљеног адвокату Жељку Грбовићу призна и накнаду трошкова на име превоза сопственим возилом за пет долазака на релацији Београд – Ниш – Београд, у износу од још 120.000,00 динара, односно укупан износ од 330.750,00 динара.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Из списка предмета произлази да је правноснажним решењем Вишег суда у Београду КПоЗ 34/2015 од 25.03.2016. године, обустављен кривични поступак према окривљеном АА због кривичног дела неовлашћено бављење одређеном делатношћу из члана 353. КЗ који је вођен по оптужном предлогу Основног јавног тужиоца у Нишу Кт 2601/10 од 08.08.2010. године, чије заступање је преузео Виши јавни тужилац у Београду оптужним актом Кт втк 138/14 од 24.12.2014. године. Другим ставом изреке, овог решења, одлучено је да трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Након тога бранилац окривљеног АА, адвокат Жељко Грбовић, поднео је Вишем суду у Београду захтев за накнаду трошкова кривичног поступка у име окривљеног у којем је између осталих определио и трошкове за превоз браниоца сопственим возилом на релацији Београд – Ниш и назад, за дане 06.02.2013, 10.04.2013, 26.06.2013, 18.09.2013. и 03.02.2013. године, с обзиром на то да је адвокатска канцеларија браниоца у Београду, а да су се главни претреси у поступку који је вођен против окривљеног АА одржавали пред Основним судом у Нишу.

Побијаним првостепеним решењем окривљеном су досуђени трошкови кривичног поступка у укупном износу 210.750,00 динара, с тим што суд није признао окривљеном трошкове које је имао на име накнаде за превоз браниоца сопственим возилом, ради приступа на главне претресе, са образложењем да бранилац окривљеног суду није доставио ниједан доказ о врсти превозног средства које је критичном приликом користио нити о плаћеним издацима ради предузетог пута.

Побијаним другостепеним решењем одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног изјављена против побијаног првостепеног решења, а којом жалбом је окривљени тражио да му се досуде трошкови које је имао на име превоза браниоца сопственим возилом на релацији Београд – Ниш и назад.

Одредбом члана 2. став 2. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката прописано је да су странка или надлежан орган, дужни да адвокату плате и награду и накнаду трошкова, док је чланом 9. исте тарифе, између осталог прописано да за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, адвокату припада накнада за превоз и то за превоз сопственим возилом у висини од 30% од цене најквалитетнијег бензина по пређеном километру.

Одредбом члана 261. став 2. тачка 7) ЗКП, између осталог је прописано да трошкови кривичног поступка обухватају награду и нужне издатке браниоца. Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је да када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, изрећи

ће се у решењу, односно пресуди да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника, као и награда вештака и стручног саветника, падају на терет буџетских средстава суда.

Полазећи од наведеног и цитираних законских одредби по оцени овога суда, у побијаним решењима је повређен закон у смислу члана 441. став 4. ЗКП, у вези члана 265. став 1. ЗКП, у вези члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката јер побијаним одлукама суд окривљеном није досудио нужне издатке које је његов бранилац имао у предметном кривичном поступку за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије и то издатке за превоз сопственим возилом, а који су у захтеву за накнаду трошкова тражени.

Наиме, по налажењу овог суда, а како се то основано истиче у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, нижестепени судови у побијаним решењима нису могли да окривљеном не признају право на накнаду путних трошкова које је имао његов бранилац на име приступа на главне претресе пред Основним судом у Нишу, са образложењем да није доставио ниједан доказ о врсти превозног средства које је критичном приликом користио, нити о плаћеним издацима ради предузетог пута, с обзиром на то да је неспорно да је седиште канцеларије браниоца окривљеног у Београду и да је бранилац у предметном поступку приступао на главни претрес, који је одржаван пред Основним судом у Нишу, при чему је у захтеву за накнаду трошкова поступка истакнуто да је бранилац на главни претрес у означеним данима долазио сопственим возилом.

С тим у вези имајући у виду да окривљеном у овом поступку припадају нужни издаци које је имао његов бранилац па и издаци за обављање послова изван седишта адвокатске канцеларије, односно накнада за превоз сопственим возилом, чија висина се тачно може одредити на основу цитиране одредбе члана 9. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, те како није прописана обавеза да се приликом захтева за накнаду ових трошкова достави доказ о цени горива и рачуни на име подносиоца захтева, то нижестепени судови нису могли да одбију захтев за њихову накнаду из разлога што исти нису посебно доказани.

Како је побијаним решењима повређен закон на штету окривљеног у смислу члана 441. став 4. ЗКП, то су иста морала бити укинута и предмет враћен Вишем суду у Београду на поновно одлучивање у првостепеном поступку.

У поновном поступку суд ће имати у виду све примедбе из ове пресуде, поступити по истим како би могао да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић